

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 10 marca 2006 r.

w sprawie szczegółowych warunków utrzymywania zwierząt laboratoryjnych w jednostkach doświadczalnych, jednostkach hodowlanych i u dostawców²⁾

Na podstawie art. 10 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach (Dz. U. Nr 33, poz. 289) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Rady (EWG) nr 86/609/EWG z dnia 24 listopada 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych i innych celów naukowych (Dz. Urz. WE L 358 z 18.12.1986, str. 1; Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 292).

§ 1. Zwierzęta w jednostkach doświadczalnych, jednostkach hodowlanych i u dostawców są utrzymywane:

- 1) w pomieszczeniach dla zwierząt;
- 2) w klatkach;
- 3) w kojcach;
- 4) na wybiegach:
  - a) wewnątrz pomieszczeń dla zwierząt,
  - b) na zewnątrz pomieszczeń dla zwierząt.

§ 2. 1. W obiektach jednostek doświadczalnych, jednostek hodowlanych i u dostawców wyodrębnia się pomieszczenia do:

- 1) utrzymywania zwierząt;
- 2) izolacji zwierząt chorych lub rannych;
- 3) przechowywania:
  - a) karmy,
  - b) czystej ściółki,
  - c) czystych klatek,
  - d) sprzętu i wyposażenia używanego przy utrzymywaniu zwierząt i wykonywaniu zabiegów na zwierzętach, zwanego dalej „sprzętem”,
  - e) zwłok zwierzęcych,
  - f) odchodów zwierzęcych;
- 4) mycia i odkażania sprzętu;
- 5) przeprowadzania zabiegów i doświadczeń na zwierzętach;
- 6) zapewnienia zwierzętom opieki pooperacyjnej.

2. W obiektach jednostek hodowlanych i u dostawców wyodrębnia się ponadto pomieszczenia, w których wykonuje się czynności związane z przygotowaniem zwierząt do wysyłki.

§ 3. W jednym pomieszczeniu dla zwierząt nie utrzymuje się zwierząt należących do różnych gatunków wykazujących wobec siebie zachowania agresywne.

§ 4. 1. Sufity i ściany w pomieszczeniach dla zwierząt wykonuje się z materiałów gładkich, nieprzepuszczalnych, łatwych do mycia i odkażania, odpornych na uszkodzenia mechaniczne i działanie środków dezynfekcyjnych.

2. Podłogi w pomieszczeniach dla zwierząt wykonuje się z materiałów:

- 1) odpornych na zużycie, gładkich, nieprzepuszczalnych z nieśliską i łatwo zmywalną powierzchnią, nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt;
- 2) odpornych na nacisk stelaży i umieszczonego w nich sprzętu.

3. Odpływy ściekowe znajdujące się w pomieszczeniach dla zwierząt zabezpiecza się przed dostępem zwierząt.

4. Drzwi i okna w pomieszczeniach dla zwierząt konstruuje się w taki sposób, aby uniemożliwić przedostawanie się zwierząt.

§ 5. Pomieszczenia do przechowywania czystej ściółki powinny być suche i zabezpieczone przed dostępem owadów i szkodników.

§ 6. 1. Pomieszczenia do mycia i odkażania sprzętu powinny mieć:

- 1) wielkość umożliwiającą instalację sprzętu lub urządzeń do przeprowadzania mycia i odkażania;

- 2) miejsce do oddzielnego przechowywania czystego i brudnego wyposażenia używanego przy utrzymywaniu zwierząt i wykonywaniu zabiegów na zwierzętach;

3) sprawny system wentylacyjny.

2. Ściany i podłogi w pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, wykonuje się z materiałów odpornych na uszkodzenia mechaniczne i działanie środków odkażających.

§ 7. Korytarze i ciągi komunikacyjne pomiędzy pomieszczeniami, o których mowa w § 2, powinny spełniać wymagania dla pomieszczeń przeznaczonych do utrzymywania zwierząt oraz mieć szerokość umożliwiającą łatwe przemieszczanie sprzętu.

§ 8. W jednostkach doświadczalnych i jednostkach hodowlanych powinny znajdować się pomieszczenia przeznaczone do wykonania sekcji, badań diagnostycznych lub pobierania próbek do badań laboratoryjnych.

§ 9. 1. Pomieszczenia i wybiegi dla zwierząt powinny posiadać zabezpieczenia uniemożliwiające przedostawanie się zwierząt.

2. W pomieszczeniach i na wybiegach dla zwierząt mogą przebywać wyłącznie osoby zatrudnione w jednostkach doświadczalnych, jednostkach hodowlanych i u dostawców oraz osoby upoważnione do przeprowadzania w nich kontroli.

§ 10. 1. W pomieszczeniach dla zwierząt umieszcza się, w widocznym miejscu, szczegółowy opis sposobu i częstotliwości czyszczenia klatek i kojców oraz wymiany ściółki.

2. W przypadku zwierząt utrzymywanych w warunkach ścisłej izolacji opis, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się na zewnątrz pomieszczeń, w których zwierzęta te są utrzymywane.

§ 11. 1. Pomieszczenia dla zwierząt wyposaża się w dostosowany do potrzeb zwierząt w nich utrzymywanych system wentylacji ciągłej i awaryjnej o wydajności zapewniającej co najmniej od 15 do 20 wymian powietrza na godzinę, chyba że szczególne warunki, takie jak temperatura, powodują konieczność zapewnienia zwiększonej wymiany powietrza.

2. Jeżeli w pomieszczeniach dla zwierząt utrzymuje się mniejszą liczbę zwierząt niż liczba wynikająca ze szczegółowych warunków zagęszczenia zwierząt określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia, to pomieszczenia te wyposaża się w system wentylacji o wydajności zapewniającej co najmniej od 8 do 10 wymian powietrza na godzinę.

3. System wentylacji, o którym mowa w ust. 1, wykonuje się tak, aby:

- 1) wyeliminować możliwość wystąpienia przeciągów;

2) zapewnić ogrzewanie lub chłodzenie powietrza w zależności od warunków atmosferycznych;

3) uniemożliwić powtórne wykorzystanie nieoczyszczonego powietrza.

4. W przypadku wyposażenia pomieszczeń dla zwierząt w mechaniczny system wentylacji system ten łączy się z systemem alarmowym.

§ 12. Temperaturę w pomieszczeniach dla zwierząt:

1) dostosowuje się do ich gatunku, wieku oraz stanu fizjologicznego;

2) utrzymuje się w zakresie, który jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 13. Poziom wilgotności względnej w pomieszczeniach dla zwierząt:

1) dostosowuje się do wymagań gatunków zwierząt w nich utrzymywanych;

2) powinien się wahać w granicach $55\% \pm 10\%$.

§ 14. 1. W niemających okien pomieszczeniach dla zwierząt:

1) instaluje się sztuczne oświetlenie, posiadające regulację intensywności światła zgodnie z cyklem dobowym;

2) zapewnia się oświetlenie awaryjne.

2. W godzinach nocnych dopuszcza się stosowanie światła czerwonego, o natężeniu pozwalającym na wykonywanie niezbędnych czynności związanych z utrzymywaniem zwierząt i wykonywaniem zabiegów oraz doświadczeń.

3. W przypadku utrzymywania zwierząt albinosów, intensywność oświetlenia sztucznego i naturalnego zmniejsza się, dostosowując ją do zwiększonej wrażliwości tych zwierząt na światło.

4. W pomieszczeniach dla zwierząt intensywność oświetlenia sztucznego i naturalnego oraz jego cykliczność kontroluje się z częstotliwością dostosowaną do wymagań gatunków zwierząt w nich utrzymywanych.

§ 15. W pomieszczeniach dla zwierząt dopuszcza się natężenie hałasu nieprzekraczające 60 db, a podczas przeprowadzania doświadczeń — 35 db.

§ 16. Niedopuszczalne jest palenie tytoniu w pomieszczeniach dla zwierząt.

§ 17. Pomieszczenia dla zwierząt regularnie czyści się i myje, a jeżeli jest to niezbędne — odkaża i sterylizuje.

§ 18. Pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta, wyposaża się w urządzenia sygnalizujące powstanie pożaru.

§ 19. Osoba odpowiedzialna za opiekę nad zwierzętami, utrzymywanymi w jednostkach doświadczalnych, jednostkach hodowlanych i u dostawców, ustala sposób czyszczenia, mycia i odkażania, a jeżeli jest to konieczne — sterylizacji klatek, sprzętu i wyposażenia używanego przy utrzymywaniu zwierząt i wykonywaniu zabiegów na zwierzętach.

§ 20. 1. Klatki i kojce wykonuje się:

1) z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt, gładkich, łatwych do czyszczenia i odkażania, odpornych na działanie moczu i środków odkażających;

2) w sposób uniemożliwiający ranienie się zwierząt.

2. Kojce dla zwierząt konstruuje się tak, aby umożliwić zwierzętom zaspokajanie ich potrzeb etologicznych, w szczególności ukrycie się lub czasową ostonę, przebywanie w stadzie, znakowanie terytorium lub kontakt wzrokowy z osobnikami tego samego gatunku.

3. Podłogi w klatkach i kojcach dostosowuje się do wymagań gatunku i wieku utrzymywanych zwierząt oraz konstruuje się w sposób ułatwiający usuwanie odchodów zwierzęcych.

4. Kojce dla psów:

1) rozmieszcza się w odstępach uniemożliwiających wzajemne ranienie się zwierząt;

2) wyposaża się w urządzenia drenujące.

§ 21. 1. Rozmiary i wyposażenie klatek dla zwierząt naczelnych dostosowuje się do ich indywidualnych potrzeb.

2. Wysokość klatki dla zwierząt naczelnych powinna zapewniać swobodne przyjęcie przez zwierzę pozycji wyprostowanej.

3. Zwierzętom naczelnym przemieszczającym się techniką brachiacji zapewnia się przestrzeń wystarczającą do swobodnego kotysania się bez dotykania podłogi, przy całkowicie wyciągniętych ramionach.

4. Zwierzęta naczelne mogą być utrzymywane po 2 sztuki w klatkach, jeżeli nie wykazują wobec siebie zachowań agresywnych.

5. Klatki dla zwierząt naczelnych rozmieszcza się w sposób umożliwiający kontakt wzrokowy pomiędzy poszczególnymi zwierzętami, a jeżeli to konieczne — uniemożliwiający taki kontakt.

§ 22. Świnie utrzymuje się w klatkach wyłącznie podczas przeprowadzania doświadczenia:

1) w czasie niezbędnym do osiągnięcia celu doświadczenia;

2) jeżeli ich waga nie przekracza 40 kg.

§ 23. 1. Psy i koty:

- 1) utrzymuje się w pomieszczeniach mających oświetlenie naturalne;
- 2) przetrzymuje się w klatkach wyłącznie podczas przeprowadzania doświadczenia w czasie niezbędnym do osiągnięcia jego celu;
- 3) wypuszcza się z klatek na wybiegi nie rzadziej niż dwa razy dziennie.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w przypadkach, gdy przebywanie zwierząt na wybiegu jest niezgodne z celem doświadczenia, a okres przetrzymywania w klatkach wynosi do 5 dni.

3. Koty w jednostkach doświadczalnych i jednostkach hodowlanych można utrzymywać w klatkach wyłącznie podczas rozrodu.

4. Klatki dla kotów:

- 1) wyposaża się w przedmioty do wspinania i ścierania pazurów oraz kuwety;
- 2) powinny posiadać miejsca do odpoczynku.

5. Niedopuszczalne jest stosowanie podłogi rusztowej w klatkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 24. Psom utrzymywanym wyłącznie na wybiegach zapewnia się możliwość ochrony przed niekorzystnym wpływem warunków atmosferycznych.

§ 25. Klatki, kojce i wybiegi znajdujące się na zewnątrz pomieszczeń dla zwierząt regularnie czyści się, poddaje konserwacji i wymienia zużyta ściółkę.

§ 26. 1. Zwierzęta w klatkach, kojcach i na wybiegach utrzymuje się zgodnie ze szczegółowymi warunkami zagęszczenia zwierząt w miejscach ich utrzymywania, określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Zwierzęta gospodarskie utrzymuje się zgodnie z przepisami o minimalnych warunkach utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich.

§ 27. 1. Ściółka stosowana w pomieszczeniach dla zwierząt, klatkach i kojcach powinna spełniać wymagania określone w przepisach o minimalnych warunkach utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich.

2. Dopuszczalne jest stosowanie jako ściółki ściników papieru i innych materiałów, jeżeli spełniają wymagania określone w przepisach, o których mowa w ust. 1.

3. Niedopuszczalne jest stosowanie jako ściółki trocin lub materiałów pochodzących z drewna poddanego obróbce chemicznej.

§ 28. 1. Osoba odpowiedzialna za opiekę nad zwierzętami, w jednostce doświadczalnej, jednostce hodowlanej lub u dostawcy, niezwłocznie powiadamia lekarza weterynarii o każdym przypadku zachorowania lub zranienia zwierzęcia.

2. W przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 1, uzna, że ranne zwierzę wymaga bezzwłocznego uśmiercenia, zwierzę to uśmierca się w sposób określony w przepisach o kwalifikacjach osób uprawnionych do zawodowego uboju oraz w warunkach i z zastosowaniem metod uboju i uśmiercania zwierząt określonych w tych przepisach.

§ 29. 1. Zwierzętom utrzymywanym w jednostce doświadczalnej, jednostce hodowlanej lub u dostawcy zapewnia się stały dostęp do wody przeznaczonej do spożycia.

2. Wodę podaje się zwierzętom w sposób ograniczający możliwość jej mikrobiologicznego i chemicznego zanieczyszczenia.

3. Jeżeli istnieje możliwość namnażania się w wodzie drobnoustrojów mogących powodować infekcje u zwierząt, dopuszcza się dodatkowe jej chlorowanie lub zakwaszenie.

4. Zakwaszenie wody, zawartość chloru i innych substancji w wodzie przeznaczonej do akwariów i zbiorników, w których utrzymuje się ryby, płazy i gady, dostosowuje się do wymagań i zakresów tolerancji poszczególnych gatunków zwierząt.

§ 30. 1. Do pojenia zwierząt używa się:

- 1) automatycznego poidła;
- 2) butelki — w przypadku małych zwierząt.

2. Automatyczne poidła:

- 1) sprawdza się i konserwuje tak, aby zapewnić ich sprawność techniczną;
- 2) poddaje się badaniom bakteriologicznym.

3. W przypadku gdy automatyczne poidło zostało zainstalowane w klatce o nieprzepuszczalnej podłodze, klatkę zabezpiecza się przed zalaniem.

4. Butelkę wykonuje się z materiału umożliwiającego sprawdzenie jej zawartości, przy czym jej szyjka powinna być tak szeroka, aby umożliwić łatwe i dokładne czyszczenie butelki.

5. W przypadku gdy butelka jest wykonana z tworzywa sztucznego, powinno być ono odporne na działanie środków odkażających i sterylizację.

6. Kapsle, korki i przewody butelki wykonuje się z materiałów łatwych do czyszczenia i odpornych na sterylizację.

7. Po każdym opróżnieniu butelkę, jej kapsel, korek i przewody czyści się i sterylizuje.

§ 31. 1. Wyposażenie i sprzęt przeznaczony do karmienia zwierząt czyści się i, jeżeli jest to konieczne, sterylizuje.

2. W przypadku gdy w żywieniu zwierząt jest stosowana karma wilgotna lub karma, która może ulec zamoczeniu lub zanieczyszczeniu odchodami zwierzę-

cymi, wyposażenie i sprzęt przeznaczony do karmienia zwierząt czyszczy się codziennie.

3. Karmę podaje się zwierzętom w sposób umożliwiający bezkonfliktowy dostęp do niej wszystkich zwierząt.

4. Karmę przechowuje się:

- 1) w chłodnych, ciemnych i suchych pomieszczeniach, zabezpieczonych przed dostępem szkodników i owadów;
- 2) w sposób uniemożliwiający jej zanieczyszczenie, pogorszenie jakości lub zniszczenie.

5. Łatwo psującą się karmę przechowuje się w chłodziarkach, zamrażarkach lub w pomieszczeniach z regulowaną temperaturą.

§ 32. 1. Zwierzęta wprowadzane do jednostki doświadczalnej, jednostki hodowlanej i u dostawcy są poddawane aklimatyzacji lub kwarantannie.

2. Okres aklimatyzacji jest ustalany przez lekarza weterynarii sprawującego opiekę lekarsko-weterynaryjną nad zwierzętami w jednostce doświadczalnej, jednostce hodowlanej i u dostawcy.

3. Okres kwarantanny dla niektórych gatunków zwierząt jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 33. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków utrzymywania zwierząt w hodowlach zwierząt laboratoryjnych oraz w jednostkach prowadzących doświadczenia lub testy (Dz. U. Nr 39, poz. 374).

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *K. Jurgiel*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 marca 2006 r. (poz. 368)

Załącznik nr 1

ZAKRES TEMPERATURY W POMIESZCZENIACH DLA ZWIERZĄT UTRZYMYWANYCH W KLATKACH, KOJCACH LUB NA WYBIEGACH WEWNĄTRZ POMIESZCZEŃ

Gatunki zwierząt lub grupy gatunków	Optymalny przedział temperatury (°C)*
Zwierzęta naczelne z gatunków pochodzących z Nowego Świata	20—28
Myszy Szczury Chomiki syryjskie Myszokoczki Świnki morskie Zwierzęta naczelne z gatunków pochodzących ze Starego Świata Przepiórki	20—24
Króliki Koty Psy Łasice Drób Gołębie	15—21
Świnie Kozy Owce Bydło Konie	10—24

* Zwierzęta bardzo młode lub bezwłose należy utrzymywać w temperaturze wyższej niż podana w tabeli, dostosowanej do ich wymagań.

Załącznik nr 2

SZCZEGÓŁOWE WARUNKI ZAGĘSZCZENIA ZWIERZĄT W MIEJSCACH ICH UTRZYMYWANIA

1. Minimalna powierzchnia podłogi w klatce oraz minimalna wysokość klatki dla małych gryzoni i królików utrzymywanych w jednostkach hodowlanych, u dostawców i w jednostkach doświadczalnych, w tym w czasie przeprowadzania doświadczeń

Gatunki	Minimalna powierzchnia podłogi w klatce (cm ²)	Minimalna wysokość klatki (cm)*
Mysz	180	12
Szczur	350	14
Chomik syryjski	180	12
Świnka morska	600	18
Królik — 1 kg	1 400	30
— 2 kg	2 000	30
— 3 kg	2 500	35
— 4 kg	3 000	40
— 5 kg	3 600	40

* Wysokość klatki oznacza pionową odległość między podłogą i górną poziomą częścią pokrywy lub klatki.

2. Minimalna powierzchnia podłogi w klatce z uwzględnieniem masy ciała gryzoni utrzymywanych grupowo w jednostkach hodowlanych, u dostawców i w jednostkach doświadczalnych

Gatunek	Masa ciała (g)	Minimalna powierzchnia podłogi na 1 osobnika (cm ²)*
Mysz	< 20	60
	20—25	70
	25—30	80
	> 30	100
Szczur	< 50	100
	50—100	125
	100—150	150
	150—200	175
	200—250	200
	250—350	250
	> 350	300
Chomik syryjski	< 20	40
	20—60	80
	60—100	120
	> 100	160
Świnka morska	< 200	150
	200—250	200
	250—300	250
	300—350	300
	350—400	400
	400—500	600
	500—600	650
	> 600	700
Myszokoczek	< 40	150
	> 40	250

* W żadnym przypadku powierzchnia podłogi w klatce nie może być mniejsza niż powierzchnia określona dla poszczególnych gatunków zwierząt w tab. 1 kolumna 2.

3. Minimalna powierzchnia podłogi w klatce oraz minimalna wysokość klatki dla małych gryzoni utrzymywanych w jednostkach hodowlanych, u dostawców i w jednostkach doświadczalnych podczas rozrodu

Gatunki	Minimalna powierzchnia podłogi w klatce dla matki i młodych (cm ²)	Minimalna wysokość klatki (cm)*
Mysz	200	12
Szczur	800	14
Chomik syryjski	650	12
Świnka morska	1 200	18
Świnka morska w haremach	1 000 na dorosłego osobnika	18

* Wysokość klatki oznacza pionową odległość między podłogą i górną poziomą częścią pokrywy lub klatki.

4. Minimalna powierzchnia podłogi w klatce i powierzchnia gniazda oraz minimalna wysokość klatki dla królików utrzymywanych w jednostkach hodowlanych, u dostawców i w jednostkach doświadczalnych podczas rozrodu

Masa ciała królicy (kg)	Minimalna powierzchnia podłogi w klatce królicy i miotu (m ²)**	Minimalna wysokość klatki (cm)*	Minimalna powierzchnia gniazda (m ²)
1	0,30	30	0,10
2	0,35	30	0,10
3	0,40	35	0,12
4	0,45	40	0,12
5	0,50	40	0,14

* Wysokość klatki oznacza pionową odległość między podłogą i górną poziomą częścią pokrywy lub klatki.

** Powierzchnia podłogi obejmuje powierzchnię gniazda.

5. Minimalna powierzchnia podłogi w klatce oraz minimalna wysokość klatki dla kotów utrzymywanych w jednostkach doświadczalnych podczas przeprowadzania doświadczeń, minimalna powierzchnia podłogi w klatce i w kojcu podczas rozrodu dla kotki i miotu oraz minimalna wysokość klatki

Masa ciała kota (kg)	Minimalna powierzchnia podłogi w klatce dla kota (m ²)	Minimalna wysokość klatki (cm)*	Minimalna powierzchnia podłogi w klatce dla kotki i miotu (m ²)	Minimalna powierzchnia podłogi w kojcu dla kotki i miotu (m ²)**
0,5—1	0,2	50	—	—
1—3	0,3	50	0,58	2
3—4	0,4	50	0,58	2
4—5	0,6	50	0,58	2

* Wysokość klatki oznacza pionową odległość między podłogą i górną poziomą częścią pokrywy lub klatki.

** Powierzchnia podłogi obejmuje powierzchnię 0,18 m² pudełka do okocenia się.

6. Minimalna powierzchnia podłogi w klatce oraz minimalna wysokość klatki dla psów utrzymywanych w jednostkach doświadczalnych podczas przeprowadzania doświadczeń

Wysokość psa w kłębie (cm)	Minimalna powierzchnia podłogi w klatce dla psa (m ²)	Minimalna wysokość klatki (cm)*
30	0,75	60
40	1,00	80
70	1,75	140

* Wysokość klatki oznacza pionową odległość między podłogą i górną poziomą częścią pokrywy lub klatki.

7. Minimalna powierzchnia podłogi w kojcu i na wybiegu dla psów utrzymywanych w jednostkach hodowlanych, u dostawców i w jednostkach doświadczalnych, w tym w czasie przeprowadzania doświadczeń

Masa ciała psa (kg)	Minimalna powierzchnia podłogi w kojcu dla psa (m ²)	Minimalna powierzchnia wybiegu na 1 psa (m ²)	
		do 3 psów	powyżej 3 psów
< 6	0,5	0,5 (1,0)*	0,5 (1,0)*
6—10	0,7	1,4 (2,1)*	1,2 (1,9)*
10—20	1,2	1,6 (2,8)*	1,4 (2,6)*
20—30	1,7	1,9 (3,6)*	1,6 (3,3)*
> 30	2,0	2,0 (4,0)*	1,8 (3,8)*

* Liczby w nawiasach podają całkowitą powierzchnię przypadającą na 1 psa, obejmującą powierzchnię podłogi kojca wraz z powierzchnią przylegającego do kojca wybiegu.

8. Minimalna powierzchnia podłogi w klatce oraz minimalna wysokość klatki dla świń utrzymywanych w jednostkach doświadczalnych podczas przeprowadzania doświadczeń

Masa świni (kg)	Minimalna powierzchnia podłogi klatki na 1 sztukę (m ²)	Minimalna wysokość klatki (cm)*
5—15	0,35	50
15—25	0,55	60
25—40	0,80	80

* Wysokość klatki oznacza pionową odległość między podłogą i górną poziomą częścią pokrywy lub klatki.

9. Minimalna powierzchnia podłogi w klatce oraz minimalna wysokość klatki dla zwierząt naczelnych z rodziny *Ceboidea* i *Cercopithecoidea*

Masa ciała (kg)	Minimalna powierzchnia podłogi w klatce dla jednego lub dwóch zwierząt (m ² /1 zwierzę)	Minimalna wysokość klatki (cm)*
< 1	0,25	60
1—3	0,35	75
3—5	0,50	80
5—7	0,70	85
7—9	0,90	90
9—15	1,10	125
15—25	1,50	125

* Wysokość klatki oznacza pionową odległość między podłogą i górną poziomą częścią pokrywy lub klatki.

Załącznik nr 3

ZALECANY OKRES KWARANTANNY DLA NIEKTÓRYCH GATUNKÓW ZWIERZĄT

Gatunki	Dni
Mysz	5—15
Szczur	5—15
Gerbil	5—15
Świnka morska	5—15
Chomik syryjski	5—15
Królik	20—30
Kot	20—30
Pies	20—30
Zwierzęta naczelne	40—60